

Publicerad 2010-05-20 02:15 av tobias wedin

Plågoandar

Jag imiterar ett liv för att inte verka dissociativ
men det visar sig alltid vara ett dåligt initiativ,
då jag plågas av min oförmåga
att konstruera ett samband med någon annan.
Min irritation över att ständigt dras till isolation
likviderar min motivation att uttrycka prestation,
så jag lägger mig i fosterställning och försätts i en dvala
där det pågår en kamp mellan det galna och det geniala.
På slagfältet av mina tvångssyndromer
återuppstår salt i mina sår utströdda av inre demoner
komplext klätt av katatoniska levnadssätt.
Att fly verkligheten in i ensamheten kvider
där jag ligger och vrider i smärta av mentala strider,
förblindad av insikten om svårare tider.
Mina fobier tömmer själens batterier
där jag förevigt ensam drömmer om utopier,
och inkapabel till eufori längtar jag tills sinnet blir fri
från oändlig hysteri där harmoni är en garanti.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren tobias wedin med Poeter.se id #27596 innehar upphovsrätten